

Peygambersiz Hayat Anlamsız Olurdu -VII-

Ali Mermer · 19.05.2020 · Kainat ve İnsan

Konuşmayı İnsanlara Taşıyana “Güven Belgesi” Verilmelidir

Önceki yazıda konuşmayı bana taşıyan bir insan olması gerektiğini ve ona nasıl güvenilebileceğimi konuşmuştuk. Mesajı taşıyanın bir insan olması söz konusu olunca, kaçınılmaz olarak aklıma şu tür kuşku ve sorular geliyor: “Ben bu insana nasıl güvenilebilirim? O da benim gibi bir insan, onun da iradesi var, seçebiliyor. Onun bir yanışı seçmediğinden nasıl emin olabilirim? Ben kendi tecrübemden anlıyorum ki, ben de her türlü iddiada bulunabilirim, onun iddiasında doğru olduğundan nasıl emin olabilirim?”

Kendimi güvene alabilmem için birtakım araçlar olmazsa, ben bu konuşmayı taşımakla görevlendirilmiş kişiyi tanıyamam. Eğer elimde bu kişiyi tartma, değerlendirme araçları bulunmazsa tamamen çaresiz kalırım. O zaman da cevaplarını beklediğim sorularımın cevabından emin olamam. Sorularım cevapsız kaldığında ise varlığım anlamsızlığını sürdürür. Anlamsızlığı sevmeyecek şekilde beni Yaratan mutlaka bir yol göstermelidir!

Elimde bu aşamaya kadar üç araç vardı: İçinde yaşadığım ve gözlediğim kainat, bana verilmiş duygular, bir de konuşma metni. Bu üçünün birbiriyle uyumlu olması gerekir. Metinde konuşan, kainatın ve dolayısıyla benim Yaraticım. Bendeki soruların, duyguların yaratıcısı. Peki, bu metni bana ulaştırmak için görevlendirildiğini söyleyen kişinin bu iddiasını nasıl onaylayabilirim? Elimdeki üç aracı kullanarak bu kişiye dikkat ederim. Getirdiği metnin kainatta ve kendimde gözlemlediğim özelliklerle çelişmemesi gerekir. Bu ilk şart. Bir insan olarak da bu kişinin iradesini kullandığı alanlarda, ne kainatta, ne bende gözlemlediğim özelliklere ve ne de getirdiği mesajda öngörülen bilgilere ters düşen hiçbir tercihi olmaması gerekir. Bu da diğer bir temel şart.

İlk şartı ben kendi incelemelerimle gerçekleştirebilir, onun getirdiği mesajın kainattaki ve bendeki özelliklerle çelişip çelişmediğini anlayabilirim. Fakat ikinci şartı ancak onunla birlikte yaşamış insanlar yapabilir. Ben onunla beraber olmadığım sürece böyle bir değerlendirme yapamam. Onunla beraber olma imkanına sahip olmayan bir kişi olarak ben, ancak o kişinin hayatta iken davranışları hakkında yapılan nakillere muhatap olabilirim. Bu konuyu ayrıca başlı başına incelemeye almamız gerekir.

Bu kişi ile beraber olan diğer insanlar bu kişinin elindeki metni kendisinin yazmadığını nasıl anlayacak? Metnin içeriğini incelemeleri gerekir diye insanın aklına gelebiliyor. Böyle bir araştırma inceden inceye bir değerlendirmeyi gerektirir. Fakat görüyoruz ki, metin ancak parça parça bu kişilere sunulmaktadır. Kendilerine sunulan ve kainatın Yaratıcısının gönderdiği iddia edilen bu metnin içeriği önemli olmakla birlikte, bu kişinin kendi hayatında sergilediği davranışları ilk muhataplar için çok daha önemli bir araç olmalıdır. Bu kişi ne kadar kendisine gönderildiğini iddia ettiği metne bizzat kendisi uymakta ve iddiasıyla tutarlı bir hayat yaşamaktadır. Bu gözlemi ilk muhatapların yapmaları kolay görünüyor. Birlikte aynı ortamı paylaştıkları bir kişi çünkü.

Ben kendimi bu kişilerin yerine koyarak düşünüyorum: Nasıl emin olabilirim ki bana sunduğu metni kainat yaratıcısı gönderdi? Bana ulaştığı kadar bu metnin içeriğinin benim için kabul edilebilmesi yeterli bir delil olmaz. Çünkü metnin bütünlüğünü göremiyorum. Bu kişinin hayatının bütünü de göremiyorum ki bir zaman sonra belki de iddiası ile yaşantısı arasındaki tutarlılık sarsılacak.

Beni böyle bir kişiye her ne pahasına olursa olsun tabi olmak ve bu kişiyi desteklemek için daha güven veren bir araca ihtiyacım var. Bu araç da bu kişiden değil, bu kişiyi görevlendirdiğini iddia eden kaynaktan gelmelidir. Şimdi benim pratik hayatımda bir kişi gelse bana ve dese ki, "senin devlet otoritesi adına şu işi yapmanı istiyorum", bu durumda herhalde benim ilk soracağım soru devlet adına görevlendirildiğinin devlet tarafından verilmiş bir yetki belgesine sahip olup olmadığıdır. Böyle bir göreve atanan kişinin eline bu göreve atayan devletin bir belge vermesi gerekir. Çünkü kişi ne kadar "beni bu göreve devlet atadı" diye iddia ederse etsin, isterse yeminler etsin beni ikna etmez. Çünkü insanda hür seçim özelliği var ki, bu özellik doğruyu veya yanlış seçmede bağımsızdır. Yalan da söyleyebilir, iyi niyetle çarpıtmayı da deneyebilir.

Bu kişiyi görevlendiren eğer bu kainatın ve benim Yaratıcım ise, bu kişinin eline

bir belge vermelidir ve bu belge beni ikna etmelidir. Madem kainatın Yaraticısıdır, o halde öyle bir belge vermelidir ki, ancak kainatın Yaraticısı bu belgeyi verebilir olsun. Bu belgeyi ben de gözlemlemeliyim ve anlayabilmeliyim ki, “o bu kainatın Yaraticısının bir belgesidir.”

Bu kişiyi görevlendiren eğer bu kainatın ve benim Yaraticım ise, bu kişinin eline bir belge vermelidir ve bu belge beni ikna etmelidir. Madem kainatın Yaraticısıdır, o halde öyle bir belge vermelidir ki, ancak kainatın Yaraticısı bu belgeyi verebilir olsun. Bu belgeyi ben de gözlemlemeliyim ve anlayabilmeliyim ki, “o bu kainatın Yaraticısının bir belgesidir.” Böyle bir belge ancak kainattaki yaratıklar cinsinden olabilir. Yaraticı kainat içinde gözlemlenemez ki, gelip de bana “Ben görevlendirdim,” demesini bekleyeyim. Yaratık cinsinden olması beklenen belge, mesela, kainattaki düzenin yaratıcısı tarafından özel bir şekilde değiştirilmesiyle, “Ben bu düzenin Yaraticısıyım, istediğim gibi de ancak ben değiştirebilirim”, demeye gelen bir belge olabilir. Eğer ben düzenin özel olarak bu kişinin iddiasına delil olmak üzere değiştirildiğini görsem beni ikna eder ve ben bu kişi kainatın yaratıcısı tarafından görevlendirildiğinden emin olurum.

İlk muhatapların en çok güvenilecekleri, bu düzenin değiştirilmesi suretiyle sergilenen delildir. İkinci bir delil olarak o kişinin hayatında gözlemledikleri tutarlılıktır. Ancak bu iki delil ile ikna olduktan sonradır ki etrafındaki insanlar o kişinin kainatın Yaraticısının gönderdiği metni dikkate almaları söz konusu olabilir. Öyle ya, şimdi birisi bana gelse ve iddia etse ki kainatın Yaraticısı kendisine böyle bir görev verdi. Eğer ben o kişide böyle bir iddianın delilini görmezsem bu kişiyi hiçbir şekilde dikkate almam. Sözleri benim dikkatimi çekse bile ben o kişiyi ancak bir bilge kişi olarak düşünürüm. Benim Yaraticımın görevlendirdiği kişi olarak değil.

İlk muhataplar için “mucize” denilen, kainatın düzenini değiştirerek bu kişinin iddiasının doğruluğuna dair belgelerin sunulması zorunludur. Ayrıca, bu kişinin kişisel hayatında insanlara sunduğu kainatın Yaraticısının konuşmasına karşı bizzat kendisinin tutarlı davranışlarını, sadakatini gözlemlemeleri de gerekir.

İlk muhataplar için “mucize”

denilen, kainatın düzenini değiştirerek bu kişinin iddiasının doğruluğuna dair belgelerin sunulması zorunludur. Ayrıca, bu kişinin kişisel hayatında insanlara sunduğu kainatın Yaraticısının konuşmasına karşı bizzat kendisinin tutarlı davranışlarını, sadakatini gözlemlenmeleri de gerekir.

Böylece bu kişiler ikna olurlar veya deliller yetersiz olursa ikna olmazlar. Yine unutmamak gerekir ki, bu kişinin etrafındaki ilk muhatapları da insandırlar. Özgür iradeleri vardır, tercih ederlerse bu kişinin mesajını onaylarlar, çok değişik nedenlerle tercih etmezlerse onaylamazlar. Fakat onaylanabilmesi için belgelerin yapılan iddia ile tutarlı olması kaçınılmazdır.

Fakat şimdi benim şartlarımda ne bu kişi hayattadır ve ne de kainatın Yaraticısının bu kişinin iddiasını onaylamak üzere o kişinin iddiasını desteklemek için mucize yaratması söz konusudur. Bu durumda bu kişinin iddiasına karşı benim elimde de belgeler olmalıdır. Nedir bu belgeler?

şimdi yeni bir sayfa açıp bu konuya devam edelim, inşallah!